

[Indenrigsministeren.]

men jeg tilføjer yderligere, at forsvarsministeren har bemyndiget mig til at sige, at han vil søge den fremskyndet mest muligt.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Grethe Philip* til justitsministeren:

„Agter ministeren at tage problemerne vedrørende faderens ret til samkvem med sit barn op til nærmere overvejelse, herunder specielt at undersøge, om der er rimelig grund til at foreslå ændring i lovgivningen vedrørende børns retsstilling, således at der bliver mulighed for at give faderen til et barn født uden for ægteskab ret til samkvem med barnet?“

Grethe Philip: Problemerne omkring faderens ret til samkvem med sit barn har nylig været fremdraget i fjernsynet i en udsendelse, hvori også den højtærede justitsminister deltog; men jeg har gerne villet bringe sagen frem for dette forum, der har ansvaret for, hvornår og hvorledes lovgivningen på dette område skal ændres. Da der, så vidt jeg forstår, i nær fremtid vil blive afgivet en betænkning, som bl. a. omhandler samkvemsretten og dens effektivisering i tilfælde af skilsmisse, er det måske lidt vel tidligt at bede ministeren udtale sig om spørgsmålet. Jeg skal nøjes med at spørge, om den højtærede minister i de overvejelser vedrørende samkvemsretten, som jeg håber ministeren vil give tilsagn om at gå i gang med, vil inddrage spørgsmålet om betimeligheden af i højere grad end hidtil at gøre brug af en psykologisk, social og psykiatrisk sagkundskab til støtte for de myndigheder, overøvrighed eller domstole, der skal tage stilling til spørgsmålet om samkvemsret. Overpræsidiat har i en årrække benyttet sig af en sådan psykiatrisk og social sagkundskab, men hvorledes ligger det ude i landet? Kan vi forvente eller forlange, at vore amtmænd og dommere landet over selv skal være i besiddelse af den fornødne børnepsykiatriske og børnepsykologiske viden og erfaring? En højesteretsdom har for nylig fastslået, at myndighedslovens § 27 kun vedrører børn født i ægteskab, det vil sige, at er et barn født i ægteskab, har faderen, hvis ægteskabet ophører, prin-

cipielt samkvemsret med det, medens han end ikke efter en individuel prøvelse kan få delvis samkvemsret, hvis barnet er født uden for ægteskab. Kan dette være rigtigt?

Jeg vil gerne understrege, at når jeg rejser spørgsmålet, er det med direkte sigte på barnet og barnets tarv. Jeg tror, alle kan være enige om, at det er det, der er det afgørende i disse sager. I dansk lovgivning har vi efterhånden søgt at ligestille børn født i og børn født uden for ægteskab, og det finder jeg rigtigt. Det kunne i sig selv tale for at give faderen til et barn født uden for ægteskab adgang til samkvemsret. For mig er det dog vigtigere, at vi må erkende, at der i adskillige tilfælde finder samliv sted, der strækker sig over en længere tid og er af ægteskabslignende karakter og giver betydelig følelsesmæssig tilknytning mellem barn og fader. Er det ikke i dette tilfælde til skade for barnet, at moderen ved at ophæve samlivet med faderen har i sin magt ganske at hindre faderens samkvem med barnet? Har moderen ikke i disse tilfælde i for høj grad hals- og håndsret over barnet? Jeg er ganske klar over, at faderen til et barn født uden for ægteskab i mange tilfælde, måske som regel, har yderst lidt tilovers for barnet. Derfor vil jeg også på forhånd være betænkelig ved at give alle fædre en principiel ret til samkvem med barnet i lighed med den ret, vi giver faderen til børn født i ægteskab, men jeg synes, tiden må være inde til, at man nøje overvejer muligheden for at give faderen til børn født uden for ægteskab en adgang til efter nøje prøvelse i hvert enkelt tilfælde at kunne få tillagt en samkvemsret. Spørgsmålet er ømtåligt, og der er flere modgående hensyn, men jeg vil alligevel anmode den højtærede minister om at tage det op til overvejelse ud fra vor tids samlivsformer og de erfaringer og den viden, man har på området.

Justitsministeren (K. Axel Nielsen): Det problem, det ærede medlem rejser, har jo i den seneste tid som nævnt af det ærede medlem været stærkt fremme i den offentlige debat, og det er helt naturligt, at spørgsmålet tages op her i folketinget, hvor jo afgørelsen til sin tid skal træffes. Jeg vil gerne benytte den givne lejlighed til at trække de synspunkter op, som jeg tidligere